

Amich Cabot: admirant y en-
vejant durant la lectura, te retorno la
bella descripció d'una nit al desert. Si t'hi
fixes, ja veuràs que s'hi llogida ab tota ^{la} detenció
que'm demanaves y que ja per si sola ella im-
posa. Jo, de tu, no'n tocaria un corral: es preciosa.
Envíala sense por y ab grans esperances.

Així que jo'm senti bé, uníre a dar-te una
bona encaixada. Per ara reb y dona també a la
simpatia Luisa ~~les~~ expressions que
avuy te remet son afany melicós anich

Manó Oller

14 de març.

A l'última ratlla de la pag^a 24 hi trobo un "banda" que
no entenc què vol dir, y a la pag^a 28 un "fortament calçada" que
tampoc.

Puigcerdà 16 d'Agost de 1894

D. Joaquim Cabot.

Amich Cabot. fa temps que
desitjem saber si la Luisa ha sortit
de son exiliado, y ja que tu no us ho
dies ni m'ho deya el vostre amable papa
al enviar-me l'altre dia un cufillat de ri-
quisimas guatlles, t'ho preguntó ja a l'
hora en que, en nom de tots, te desitjo
felicissims dias de S. Joaquim.

Aixó està més ple que may y molt
animat. Han fet un teatro morisim
que florater y de la vila omplen a vessar
a cada funció, y encara que no hi despen
més que mamarrachadas d'Eldorado, ha-
gent hi rim y s'hi diverteix y a' es en gust. Per
altra part, es un punt de reunió elegantet,
molt clar, mig està il·luminat ab llum eléc-

frica, y en consequència las personas s'hi
trobaran bé.

Hora d'això, ja no sé que dir-te. Don-
Tanyas, arbres, pedras, tot es igual aquí,
y a mi la monotonia m'exaspera. Veig
comensar llegint y ne acabat escri-
bint, pero sense entusiasme, sense fe-
rots per passar l'estona. Tu pots veure
donchs los resultats qu'ajup d'ara i
me faig vell, nay, me faig vell! Tu ho
vèus, ni fills de paper.

Per fortuna ls de carn y ossos estàn
bé com la seva mare que s'ha posat
molt mellor de lo qu'estava. Tots m'
encarregan moltes expressions per a tu,
la Luisa, sa mamá y germana, com pe's
Teus, la Teva mamá y ls dos o'tres o' quatre
nens que tinguis, als qui feràs molts
petons de goar meua.

Dígas a la partera y germanas qu'
aquí dalt faturan stones quepar; ab
ajup qu'entesteixin y qu'gin si augmentar

el contingent.

Pecador meus a' tots y una abraçada
pera tu de Ton amic

Narcís

Puigcerdà 30 d'agost de 1894.

Amich Carbot: Ja pots figurarte
l'alegria cel qu'hem sabut lo felís naixement de ta nova filla, que deu vos conservar molts anys. Suposo que no's diràs Nurià perquè la Glòria no ho vol; però, com bon catalanista, tu pots proposar-li què digni Glòria, Glòria o Cintà. Si cap. d'aquests noms, que preuen d'una llista d'en Matheu, li agrada, ja li pots dir que no se' gust. Mira que Glòria, per exemple, podria ser un magnífich títol de novela per en Pin o per en Bosch de la Frinxeria que may han pecat de rebuscats. Després..... l'alegria que tindrà morren Cintà! En fi, d'aquí no'm parlem més, que no vull que demà la Teva

dona m'esperapi. Lo que couvé es
qu'ella y la menuda vagin bé y esti-
guin a punt de rebre de paraula, las
morabonas que t'envio per escrit, així
qu'arribem a Barcelona que, si deu
ho vol, serà abans del 10.

D'aquí a llavors es pero qu'aixo
de la calor ja or no haurém arreglat
aqui dalt. Ahont d'or tardes ha y avuy
potser serà la tercera, el cel fa de las
sevas d'un modo que, abans d'ahir,
las podiam pagar carar. En ma vida
he vist un follet com aquell, ni un
cell tan negre, ni un espatech d'aygua
tan horrosos. Veniam en cotxe a casa,
a la llum ^{d'un} ~~de~~ llampes que abarcavan
la Cerdanya de part a part, quan tot
d'una se desencadena l'huracan y a
dos metres de las eguas... parí com un
arbre blanc y m'el llenca al mitx del
canis. Afortunadament eram a cent
passos de casa, las eguas s'havien parat

ai sempre y á pen y corrent, lluytant
ab el vent, l'aygua, la pols y l'enluthema-
ment dels llampeschs van paquer arri-
bar á sopluig y enviar de seguida ho-
mes á desembrassar el canís pera fer
país al cotxe. Després tot van ser riallas;
pers d'aquellas que's poden parar en parau-
gon ab las plorallas de la criatura qu'a-
calba de naixer.

Diuenge vau tenir l'agradable
visita de ton beau père. Se va citar
una estona aquí, li vaig ensenyar la
fábrica y van riure una mica. Lo
qual vol dir que's porta bé.

No fa de menas la meua gent en-
care qu'ab mi comensan á millorar
la ciutat y ls bons amichs com vosaltres.
Per aixó m sembla que no friguem
á venir.

Mentrestant saluda molt cordalment
á tots els seus d'altres branques y te
ab l'abracada que t'envia ton amich

Tio

Priguerda 13 d'agost de 1896.

J.D. Joaquim Cabot.

Estimat amic: no crequis
que os tinguem olvidats. Hui d'a-
ra, parlem de vosaltres novint y com
vos mereixen y no son pocas las ve-
gadas que'm recordo del teu pobre
germà Pepe y que sento deïxar de
saber com segueix. No parlo de la po-
bre mamá de la Guisa, perquè d'a-
questa ja'm tinc noves novint pe'l
metje Durán y, a més, l'heu anat
a veure. Està la bona sempre molt
aperduada, però aquanta encara
sense aquells dolors tan terribles qu'he
vist passar a ^{altres} víctimes d'igual malaltia.

Ab tots aquests mementos, no m'haig de
recordar del teu sant? Ja veus que sí, y t'es-

crich pera que t'consti, s'elevent afe-
gir que se't desitjo (vaja, no l'sant,
sino l' dia del sant) molt suès felís
en lo meserim; per que aquest,
es un any de pega de la mès negra
qu'he conegut.

Es inútil girar els ulls en blocs en
busca d'alegria. Si en derrera, la mort
de las nevas corinas y'l recort encara
negre y xop de llàgrimes del estimat Pepi;
si endavant, al misteriós pervindre, la
mubulada de Cuba ab tot un cossegall
de ruina qu'espurvera; si al present, l'
angorisa vostra, la de la familia Sureda, la
martiri tremendo del pobre Lajo; fins el
temps, lo temps pesim, terrible, ^{qu'heu trobat}
aquí dalt, privantnos de trobar distracció
anch que per no més en la contemplació
europidona y sempre imponent de las in-
mensas montanyas que us rodejan. Las
plujas, las ventadas, lo fret, nos han sin-
gut molts dias reclosos, tremolant com
pollets y privantnos, com se dich, fins
d'aquella distracció xeráfica. A tot aquest
simul de contrarietat y pena, crich
deure ademés l'invencible decaiment

que sento d'esperit per escriure. I aquesta
mandra, apleix ensopiment, apleix aixut,
me priva del millor de nos consols y m'
donam l'enyorament y frenesí de'l qui ha
vent perdut la potència no ha perdut en
care nos anhels y nos amors. Per això de
trobarho tot més negre y quem veig coses
teoricas en los diaris, me sento tot re-
mogut y m'entran violents ansias
de plorar. Me sembla a aquelles preny-
das, que sens sentir cap molestia, ni tenir
un per què, ploran tot lo dia en tristesa,
y ploran per no res. Deu ser que no puch
parir: la Pilar Prim se presenta d'esquena
y m'escrinteigo a l'operació. Ahum, d'ex-
posar jo la pell, me sembla que mataré'l
feto y lletors.

Pero no parlem més de mi. Ahir,
des impressionat per una visita del diumenge
a'm en Sardà y per las noves que m'en-
viava la seva dona, escrivia a'm en Casellas
fentli bons auguris del amic. Mes tant
podrem tornar a la Bor y ja veig an-
dar de perllor. Lo pobre no fa més que
aguantar, y si ha tingut la sort de no
contiparar ab tot y las variacions frenen-
das del temps, me sembla que's va extingint

cada vegada més. Continúa la febre
com si tal cosa, no té gana y l' veig
decaigutíssim d'esperit. No's pot fer
càs de lo que diuen los mèis pròxims,
perque son los que menos hi venhen, y en
el cas d'en Sarda, no se' fer càs tempre
d'en Pi y Gilbert. Es aquí dalt, y'm par-
la del malalt ab un optimisme tan des-
porxhit de fonament, si judicar per las
aparicions y pels dats que'l malalt dona,
que fa' tot l'efecte d'un curanderó. Té la
cara y ls ayes de ruc y'm teno que ho
es de veras.

Ta se' que fer algunas estones de com-
panyia a'm en Lajo. I' ho agrabeixo molt
y se' que'l malalt tembé. Digam si enuere
y plany del peu y del genoll y si li han
porat ja en ella bendatge d'immobilisació
absoluta. Son dats que la Lolita no'm dona
y que no gos demanarli per no afligirla
més. Pobre ricot y q'm murtiri pera que
dar després coip!

Prou, prou tristesa. Al menys passa
ls dias ab salut ab ta simpàtica Glòria,
for hermoros neur y l' tempsat de l' Emilio, si
no és Bagneres. A tot enviem molts recorts,
y pera tu una abraçada de ton amic
contestada 20 Agt

Vaquer

Amich Cebast: anticipo un
rich aquesta carta per veure si
t'atrapa encare en aqueix esta-
bliment ahont me dir que t'ho-
bas en Mathieu.

Dimenge celebrari el sant y
tots los Ollers desitjen que t'con-
ti' aquell dia que us recordem
de tu, de la gelosa y lletja apudri-
nada meua y de tota la teua familia
a quina desde ara saludem. Que's
passis donchs felissos al costat de totas
las personas que mes estimas y que en

junta correspondencia, se recor-
dis dels amichs.

Un cop aquí, vaig venir
al Eugeni Esteve y vaig cum-
plir el seu encàrrec; però
resulta, segons ell, que fins
qu'en Rovira li contesti y
enviï no sé què, ell no pot
donar un pas. No sabem ara
parar, ni ho vaig callar, fins
que trobant l'altre dia a'n en
Modesto Ortiz que se'n anava
a Barcelona, li vaig suplicar que
t'ho fes dir per algun de casa
Feu. Ara donchs, potser ho podrà
per don conductor.

Lo meteix Ortiz d'ara ademes
un altre encàrrec que no degué

poder cumplir en Baeizalupi y que
ja (g. a d) resultaria inutil. Y era
que si trobavan entre ls seus llibres
un Escanya-pobres fessin el favor
d'enviar-mel. Afortunadamente en
Martí me pagué proporcionar
aquest llibre y veig sortir dels
seus en que m'esperava el tra-
ductor mes facilmente de lo qu'es-
perava, fentint el nostre pis fentat
trabantos fora de Barcelona. Fets
els envios y tractants d'una obra
que per estar agutella no podia
enviar a comprar. De tots modes,
donalsi ain en Galupí a Baeizalu-
pi (no'm recorda bé'l seu nom) mil
gracias pel remanement que pot-
er li veig causar y en perdona-
la llibertad.

Me quedo fang de

per punit.

Que us prebi la temporada
y us poguem tornar a veure als
parlats tots.

Ben amica

Vareis

Prigenda' 18 d'agost de 1897.

Puigcerdà 5 d'agost del 98
contes tota 9 Agost.

D. Joaquim Cabot.

Amich Cabot: als 3 ó 4 dias
de ser aquí, vaig anar a l'Alf per
cumplir el teu encàrrec; pero l'
rector era als banys y fins avuy
no s'ha deixat veure. Hem parlat
clarament de ton honorat propòsit
y hem quedat en que jo t'consultaria,
(para tornarli una resposta abans
de dijous vinent) si t' semblaria bé
que la caritat l'única fent a mem-
ra que las circumstancias o exigissin
auxiliant en la proporció necessaria

a las familias pobres que tinguin
algun malalt. D'aquesta manera
se salvaria una gran dificultat
sempre renaxent en los poblets
d'aquesta vall, y es la d'évitar
disputas entre la majoria de
vecinos (per que la majoria vol
en aquest casos passar per indi-
gent) y, la no menys d'attendre
de ser escàs als qui menys s'ho
mereix, baix l'exigencia de tot a-
quell morquer. A mi'm sembla molt
més benéfica l'almoyna ^{d'aquesta} ~~de altra~~
manera, pero no he volgut rotlar
els monissos sense consultarlos a
tu, encare que tingui com tinc
a tu aquell capallonet ^(en tant) per home y
cregui per lo tant que se li pot con-
fiar ben bé la missió en aquells termes.

L'home m'feria un rebut ^{del total} en la forma
que vulguis y obriria en los llibres de
la parroquia un compte-corrent per
l'inversió fins a estingir el deposit.
No volent atribuirme la caritat de-
sitja, ademés, que digas si ha de
revelar el nom del difunt als favo-
rescuts, o si t'bastaria que'ls hi digui
que allò ve d'un mort y que li re-
sin un parenostre; precaució molt
recomenable també perquè no s'
llessin a pensar que'ls hi vam des-
par més y no es vinguin amoti-
nant. Totas las cosas, vitas d'aprop-
venhan més complicadas que la
que nos havíem pensat.

Tot i estem bé, inclús jo, que
gracias a Déu ja no'm recordo
de ri'tinck budells. Encara qu'és
certa pena per lo novellat qu'ho tenia

me passo les matins escribant una no-
vela y per ara va avançant. Lo
que sortirà no ho sé.

Aquest any tenim calor y me-
nos perasters que els altres. La por
y l'escassetat s'hi coneixen.

D'aquí ve que en algunes quan-
t'escam la festa-majors i dia del Certam-
en d'Olot, no, per fixarhi no; i vindrà
per a combinar la meua visita a l'1. Juliol

L'Esperansa, la Maria, els neys
y ls meus cunyats m'encarreguen ex-
pressions per a tots vosaltres, los grans
y molts petits per a ls petits. Igual en-
carreguen de la meua part, afe-
gint per la Glòria tot allò que la
qualsevol posar més gelosa del seu padri
y tu reb una bona encàrrega de
son entusiasme amic

Oller

No olvido a l'Enric m'heu en Casellas.

Puigcerdà 16 d'agost de 1901.

Estimat amic: no he contestat a-
bons a la seva del 10 perquè, impossi-
bilitat de sortir encara com no sia
en cotxe y sense baixar d'ell per lo del
pau, y no hevent lo poca-vergonya d'en
La Fija baixant a veurem, no puch dir-
te encara res del seu assumpte. Quan
torni a ser amo de las mevas camars
me presentaré a casa aquell fillot y
diré'l resultat de l'entrevista.

Mentrestant, t'escrich no més para
derintarte en nom de tots un felis dia
de sant y enviarte molts recorts pera
la Lluisa, fillot y demés de la familia.

En quant a'mis, per lo que t'aleja,
ja pots comptar si etarà d'invernit.
Si'm descuydo un dia, ja no puch pujar,
y, un cop aquí dalt, quin profit hauré
tret de la temporada d'invernit
de passar, com ja he passat, tres setma-
nas ab la cama estesa, neguitejantme
y sense poder treure'l mar a fòra?
Per sort, sembla que podré cantar victo-
ria diumenge o dilluns vinent, però encare
no m'atreveixo a esperar que'm pugui calsar
si no ab una bona estripada. Y tot per
cussa d'un sabater, d'una banda, y per
haverme, d'altra banda, encetat els dits del
meteix pen l'arena de la charibilla!

Ja pots comprendre que ni física, ni
moralment, he estat gayre pera escriure.
No he probat y, al ser a final de capítol,
m'adono de qu'he perdut el temps. Què
podré fer donchs en tres setmanes més?
Ja pots pensar que ben poca cosa, si arri-
bo a fer res d'aprofitable. Però prou;
no't vull encomanar lo meu malhumor.

Gràcies a Déu al mitjà d'aquelles penes, tinc
la satisfacció de veure que els meus estan
molt bons. Ja' un grarell de setmanes que te-
nim el temps segur. Així poden sortir ca-
da dia a fer salut, y la Maria, en Joan
y el meu cosí Vicenç, fins n'aprofitem
alguns pera fer ascensions tan serias
com son la de Lamió y la dels Estanys
de Carlit.

Jora d'això y de que tenim bones noti-
cias del parisench ben poch podria dirte
més.

Grandeux, fat de la calor, s'acaba molt
coralment a'm en Casellas, daintli mil mer-
cés per lo bé que'm corregí l'article, y
tu reb l'embrassada que t'envia l'heu
amich

Vauçis

Puigcerdà 20 d'Agost 1904.

Estimat amic: la mística
del temps ens ha tornat a desferbar
d'amor a casa teua següent a tardar,
perquè tenir el gust de veure's, guardar
una mica y donarte els dies que t'
desitgem tots felicíssims per demà.
Prentets dolços com te'ls envio, perquè
demà, si fa bon temps, hauréu compro-
mès la Maria ja dijous a anar a les Es-
caldes, tanpoch podríem venir. En tot
cas, si el temps ho permet, pujarem
dilluns. Mes, per això no us entén de-
res. No fos cas qu'alguna altre entrebanch
ens privés d'éixer y allavors patiríem ens

y altres. Si us trobem, molt bé, y si no
ho intentarem un altre dia.

Suposo qu'en cridlet y companyia
a' nosas d'ara som ja prop de Bar-
celona. Altres matí vam ser aquí
casa, y a la tarda a' ca'n Simon
a' sentir el ballet, a' aqu' aq'uellas noyas,
vucan molt bé.

Al vespre van haverhi en la
mateixa casa gran soirée al con-
cert, ball y farsis de putxinelis al
jardí. La casa estava plena, les
senyores molt emperifolladas, els
jardins propurament illuminats.
No vam sortir a' aquarts de duas.
Ja veur qu'això no es viure al camp.
Aquí, aquí hauria de pujar la Gi-
meta Mathen, ella, ella qu' a' Sant
Julia a' aquarts al' onze de la nit molt
a' empujats al sereno pera conversar
una estona!

Encara saborejo l'amada i font re-
men, qui espero us hauria protegit
com a mi metèix.

Pòssim als pens de totas aqueixas
danyoras per las qui emiam molts
recorts Oller y Salvados, pètons
a la joveualla y pera tu una
bona abraçada del jayo

Oller